

Overweging zondag 20 mei 2012

‘Bewaar hen door uw naam’ zo hoorden we zojuist. En natuurlijk kunnen wij dan hemelstarende hopen dat het goed komt maar ... zo werkt dat niet. Althans niet in mijn beleving.

Waar het omgaat is dat wij, in Jezus naam, Gods naam, elkaar bewaren.

De touw die op de voorkant staat, staat daar symbool voor. Als u kijkt ziet u dat dit trouw bestaat uit allemaal kleine touwtjes die met elkaar verbonden de sterkte, de kracht en ook de zwakte van het touw bepalen.

Zo is het ook met ons. De sterkte, de kracht en de zwakte van onze samenleving en van de samenlevingen in zijn algemeenheid wordt bepaald door de manier waarop wij met elkaar omgaan, wij met elkaar begaan zijn, met elkaar verbonden zijn, kortom hoe wij elkaar bewaren.

Nu Jezus naar de hemel is terug gegaan is het onze opdracht, onze taak te doen wat hij zegt in het evangelie: Jezus zegt nl. zolang ik bij hen was, heb ik hen bewaard in uw naam, heb ik over hen gewaakt.

Nu is dat aan ons want wij zijn van de wereld en in de wereld. Die wereld die soms hard, koel, onrechtvaardig lijkt omdat er zoveel ‘duivels’ op de loer liggen die dat elkaar bewaren en met elkaar verbonden blijven zo moeilijk maakt.

Het zijn de 'duivels' of liever de afgoden van geld, materialisme, egoïsme, van ieder voor zich en God voor ons allen die vaak verhinderen dat we die verbondenheid met elkaar laten blijken of laten zien.

Om die noodzakelijke verbondenheid waar te kunnen maken hebben we iets meer nodig dan alleen onze eigen kracht. Daarvoor hebben we de goede spirit, de goede gezindheid nodig die God ons toewenst elke dag weer. Daarom zijn we na hemelvaart een beetje verweesd maar ... er komt hulp. Deze week is een week van wachten, zo zeiden we in het begin van deze dienst. Wachten op die goede Geest maar zelf in dat wachten hebben we elkaar nodig, nodig om de moed er in te houden dat die goede geest, die goede spirit noodzakelijk is. Laten we daarom nogmaals denken aan dat touw. Als een van de touwtjes waaruit het bestaat het opgeeft wordt het touw zwakker en zal het uiteindelijk breken.

Als één van ons de ander loslaat, wordt de verbondenheid, de samenhang en de solidariteit tussen mensen ook ondermijnt en bewaren wij elkaar niet wat God ook doet of wat Jezus zijn Vader ook vraagt want per slot van rekening zijn wij Gods handen en voeten, Gods enige handen en voeten.

Mag de goede Geest waar wij op wachten weer door ons vezels trekken, door ons geheel gestel en ons inderdaad de kracht maar bovenal de moed en het besef geven dat er alleen maar toekomst is als we elkaar bewaren. Noord en Zuid, zwart, blank en geel, arm en rijk, Nederlander en Griek, gezonde en zieke want alleen in verbondenheid staan we sterk maken we Gods naam waar.